

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Algemene Vereniging van de Geneesmiddelenindustrie (AVGI) VZW (C-471/07 en C-472/07), Bayer NV (C-471/07 en C-472/07), Pfizer NV (C-471/07 en C-472/07), Servier Benelux NV (C-471/07 en C-472/07), Janssen Cilag NV (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium NV, voorheen Sanofi-Synthelabo NV (C-472/07)

Verwerende partij: Belgische Staat

in tegenwoordigheid van: Sanofi-Aventis Belgium NV (C-471/07)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Raad van State (België) — Uitlegging van artikel 4, lid 1, van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg (PB L 40, blz. 8) — Blokkering van de prijs van geneesmiddelen door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat — Draagwijdte van de op deze laatste rustende verplichting om ten minste eenmaal per jaar te controleren of de „macro-economische” omstandigheden een voortzetting van die blokkering rechtvaardigen — Controle beperkt tot het onderzoek van de beheersing van de kosten van de openbare gezondheidszorg of verplichte inaanmerkingneming van de macro-economische gevolgen van de prijsblokkering voor de farmaceutische industrie?

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 1, van richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg, moet aldus worden uitgelegd dat het aan de lidstaten staat om, met inachtneming van de door die richtlijn nagestreefde doelstelling van doorzichtigheid en de in die bepaling gestelde vereisten, de criteria vast te stellen op grond waarvan de in die bepaling bedoelde controle van de macro-economische omstandigheden moet plaatsvinden, op voorwaarde dat die criteria op objectieve en verifieerbare gegevens steunen.
- 2) Artikel 4, lid 1, van richtlijn 89/105 moet aldus worden uitgelegd dat het inhoudelijk gezien niet voldoende nauwkeurig is opdat een particulier zich voor een nationale rechter daarop kan beroepen ten aanzien van een lidstaat.
- 3) Artikel 4, lid 1, van richtlijn 89/105 moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat, 18 maanden na de beëindiging van een algemene blokkering van de prijzen van terugbetaalbare geneesmiddelen die acht jaar had geduurd, een nieuwe maatregel tot

blokkering van de geneesmiddelenprijzen kan vaststellen zonder de in die bepaling voorziene controle van de macro-economische omstandigheden te verrichten.

(¹) PB C 22 van 26.1.2008.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 januari 2010 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-546/07) (¹)

(Niet-nakoming — Vrij verrichten van diensten — Artikel 49 EG — Bijlage XII bij Toetredingsakte — Lijst bedoeld in artikel 24 van Toetredingsakte: Polen — Hoofdstuk 2, punt 13 — Mogelijkheid voor Bondsrepubliek Duitsland om af te wijken van artikel 49, eerste alinea, EG — „Standstillclause” — Overeenkomst van 31 januari 1990 tussen regering van Bondsrepubliek Duitsland en regering van Republiek Polen betreffende terbeschikkingstelling van werknemers van Poolse ondernemingen met oog op uitvoeren van aannemingscontracten — Uitsluiting van mogelijkheid voor in andere lidstaten gevestigde ondernemingen om met Poolse ondernemingen aannemingscontracten te sluiten voor in Duitsland te verrichten werkzaamheden — Uitbreiding van op datum van ondertekening van Toetredingsakte reeds bestaande beperkingen voor toegang van Poolse werknemers tot Duitse arbeidsmarkt)

(2010/C 63/04)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Traversa en P. Dejmek, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller, M. Lumma en C. Blaschke, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: M. Dowgiewicz, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 49 EG en van bijlage XII (Lijst bedoeld in artikel 24 van de Toetredingsakte: Polen), hoofdstuk 2 (Vrij verkeer van personen), punt 13, van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB 2003, L 236, blz. 875) — Uitlegging en toepassing door de nationale administratieve instanties van de overeenkomst van 31 januari 1990 tussen de regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de regering van de Republiek Polen betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers van Poolse ondernemingen met het oog op het uitvoeren van aannemingscontracten — Uitsluiting van de mogelijkheid voor in andere lidstaten gevestigde ondernemingen om

aannemingscontracten te sluiten met Poolse ondernemingen voor in Duitsland te verrichten werkzaamheden — Uitbreiding van de op de datum van ondertekening van de Toetredingsakte reeds bestaande beperkingen voor de toegang van Poolse werknemers met een overeenkomst van bepaalde duur („Werkvertragsarbeitnehmer”) tot de nationale arbeidsmarkt

Dictum

- 1) Door in haar bestuurspraktijk de uitdrukking „onderneming van de andere partij” in artikel 1, lid 1, van de overeenkomst tussen de regering van de Bondsrepubliek Duitsland en de regering van de Republiek Polen van 31 januari 1990 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers van Poolse ondernemingen met het oog op het uitvoeren van aannemingscontracten, zoals gewijzigd op 1 maart en 30 april 1993, uit te leggen als „Duitse onderneming”, is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 49 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie en de Bondsrepubliek Duitsland dragen hun eigen kosten.
- 4) De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 64 van 8.3.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 januari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Duitsland) — Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG

(Zaak C-555/07) (¹)

(Beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd — Richtlijn 2000/78/EG — Nationale wettelijke ontslagregeling die tijdvakken van arbeid die werknemer vóór bereiken van leeftijd van 25 jaar heeft vervuld niet in aanmerking neemt bij berekening van opzegtermijn — Rechtvaardiging van maatregel — Nationale regeling in strijd met richtlijn — Rol van nationale rechter)

(2010/C 63/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Duitsland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Seda Küçükdeveci

Verwerende partij: Swedex GmbH & Co. KG

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Duitsland) — Uitlegging van het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd en van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) — Nationale wettelijke ontslagregeling met langere opzegtermijnen naar gelang van anciënniteit in de onderneming waarbij tijdvakken van arbeid die werknemer vóór bereiken van leeftijd van 25 heeft vervuld niet in aanmerking worden genomen

Dictum

- 1) Het Unierecht, en in het bijzonder het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd, zoals geconcretiseerd door richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling als die in het hoofdgeding, die bepaalt dat tijdvakken van arbeid die een werknemer vóór het bereiken van de leeftijd van 25 jaar heeft vervuld, niet in aanmerking worden genomen bij de berekening van de duur van de opzegtermijn.
- 2) De nationale rechter aan wie een geschil tussen particulieren werd voorgelegd, moet de naleving verzekeren van het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd, zoals geconcretiseerd in richtlijn 2000/78, en daarbij indien nodig elke strijdige bepaling van de nationale regeling buiten beschouwing laten, ongeacht de mogelijkheid waarover hij beschikt om in de in artikel 267, tweede alinea, VWEU bedoelde gevallen het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van dit beginsel te verzoeken.

(¹) PB C 79 van 29.03.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 26 januari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo — Spanje) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Zaak C-118/08) (¹)

(Procedurele autonomie van lidstaten — Gelijkwaardigheidsbeginsel — Vordering wegens overheidsaansprakelijkheid — Schending van recht van Unie — Schending van nationale grondwet)

(2010/C 63/06)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo